

Kassa, június 25.

1865.

FELVÉDELÉK.

Harmadik évfolyam

51. szám.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:
CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.
Előfizetési díj: egy évre 8 ft. — fél évre 4 ft.

Feljelős szerkesztő s kiadó-tulajtonos:
Bánóczy Ferencz.
Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Rudlaház.

Hirdetések díja: 4 hasálos garmond sor 5 krajczár.
Bélyeg díj: minden beigatás után külön 30 kr.
Nyilttér soronként 12 kr. o. é.

A községi példánykertek ügyébe.

V.

Feltételeznünk kell, hogy tagosítások alkalmával, mindenhol alkalmas tért jelelt ki példánykertül a közbirtokosság. — Fekvése nézve alkalmas helynek nevezhetjük a szabad, nyílt, szellős és napjárta tért, — kelet- vagy délfelé hajlott dombot, kut vagy folyóvíz közelében. — Talajára nézve nem szükséges, hogy a legjobb földet foglalja el; de e célra az egészen rosz vagy vizenyős sem alkalmas és ez utóbbi, netalán elkerülhetlen esetben árok húzás általi lecsapolással kell a bajon segíteni. — Az igen könnyű homokos föld agyagvegyítéket kíván; a nehéz, szivós, agyagos és nyirkos pedig: homok, iszap, hamu, utecasár s mindenféle söpreddel javíthatatik. — Állati trágyát magoda vagy ojtványda alá csak akkor szabad alkalmazni, ha utánna legalább egy évig konyhavetemények vagy kapásnövények alá fogjuk használni a megtrágyázott tért, ezután fordítandók mag — vagy faiskolává.

Örvendetes lenne, ha a példánykert területe mindenhol bőkezűleg méretnék ki, azon nézetből: hogy a tanoncok csupán a kellemetlenebb évszakban és kedvezőtlen időjáratkor lennének kénytelenek az iskola falai közé szorulni. A kertnek árnyassá idomított helyiségében kellemetesebb és sikeresebb lenne a tanítás, mint a rideg falak között. Tért kellene itt jelelni — magyarázatot sem igénylő okból — a tanító méhesének, selyemtermelő és test gyakorló helyiségnek. De szorítkozzunk most a szoros értelemben vett kert felosztásához.

A példánykert felosztását úgy kell intézni, hogy a szemre is kellemes hatást gyakoroljon.

Az első — és a bejárással közvetlenül érintkező aránylagos terjedelmű tért, kívánatos lenne: hogy állandó virággyökök foglalják el. — Oly helyeken, hol fiatal és leánygyermek egy iskolának vegyes tagjai, foglaloznának a leánygyermek gyönyörködtelekül a virágkertészettel és okulás kedvéért a konyhakertészettel, jelenleg a tanító hasznára.

A másik két egyenlő részre osztott tércske magoda- vagy magiskolául használtassék. A porhanyított felerész őszszel gyümölcsmaggal vetessék be, a más felerész, jövő őszig, konyhavetemény helyeül használtatván, évenként változtatva.

Következik az ojtványda vagy nemesítőiskola. — Ez osztassék fel 6 egyenlő szakaszra. — Az első szakaszba ültetnek a magodából az egy éves cseméték, egymástól 1 1/2 lábnyi tér hagyatván soraik között. Az 5. szakasz elejét kapásnövény — vagy konyhaveteményre használtatik oly módon hogy az említett veteemények helyett, évenként, egy-egy szakasz mindig magoncokkal ültetetik be a magodából. — A két éves ültetmények ojtás alá kerülnek következetesen. — A három éves ojtványok a község lakosai gyümölcskertjének beépítésére fordítatván, az ojtványda hatodrésze vagyis azon tér honnét a kiültetésre alkalmas ojtványok már kiszedettek, használtatnak csak évenként kapásnövény alá az ojtványda 6. szakaszából; ezen tér a következő tavasszal mindig magoncültetvény helyeül szolgálván.

A fennebb elősorolt felosztásnak úgy kell intéznetni, hogy a példánykertben elegendő tér maradjon még eperfaiskolának, melyből a selyemtermelés reményében, majdan a határbeli utak mellékei és az udvarok erre alkalmas helyei ültetendők be. — Minthogy pe-

dig az eperfát nem csak leveleért, hanem embernek és szárnyas háziállatoknak egyirónt kedves eledelül szolgáló gyümölcseért is méltó tenyészteni; nem fog ártani főleg az udvarokra ültetendő eperfacsemeteket is beojtani. — Én soha sem ültettem ki nemesítetlen eperfát; így biztos voltam, hogy nem meddön viritni (mi pedig gyakori eset az eperfánál,) de nemes gyümölcsöt fog teremni. És nagyítás nélkül mondom, hogy ily módon harmadfél hüvelknyi hosszú és másfél hüvelknyi vastag fekete epreket termeltem.

Most a nyári évszakban unalmas tárgy levén ez, ideje sem levén az ojtványdák alakításának és meg levén győződve, hogy a „Felvidék“ mielőbb községeink melőzhetően lapjává leend; azon időre hagyom ezen tárgy folytatását, midőn tudni fogom, hogy érdekeltek olvasandják a példánykertek kezelésére vonatkozó s az ojtás minden nemeit ismertető, a gyümölcsfákali bánásmódot előadandó cikkeimet.

KARSA TAMÁS.

Neveljünk istennek s hazának.

Nem mindenkor az a tanító a legjobb; ki nagy fizetést huz.

(Folyt. és vége.)

Szeretet lelke a keresztény vallásnak; szeretet tartja feun e roppant világot; szeretet fuzi társaságba az embert; szeretet nélkül megszűnnék a társasági összeköttetés gyengéd láncza, s nem volna többé erő, mely ezt ismét létesíthetné.

Ha életpályánkra hivatást választunk; szükség, hogy az iránt szeretet lakozzék keblünkben.

A művész, a bölcsész, a költő, a lelkész, az orvos, a kézműves szeresse azon foglalkozást melyet hivatásul választott. — Nagy és felette különböző a hivatás száma az élet mezején; egy labirintus az, melyen könnyen eltévedhetünk, — és vajmi számtalan az eltévedtek száma! Vajmi sokan lesznek boldogtalanokká s szerencsétlenné, ha, nem ismervén eléggé magukat, oly hivatást választanak, mely iránt legesekélyebb szeretetet sem éreznek keblükben. — De hagyján! ha ez által csak magukat tennék boldogtalaná: Azonban a közélet bizonyítja, miszerint a hivatalok bár mely ágán működő férfiú; legyen az kézműves, orvos, tanító, bíró vagy lelkész, ha szeretet nélkül lépett hivatalába: úgy nem csupán önmagát, hanem h. taskörébe tartozó számtalanokat tett boldogtalaná s szerencsétlenné.

Minden tanítónak hivatása egy s ugyanaz. Nekit. i. közvetlenül eszközölnie kell szerencsét, s boldogságot azon községnek és jövőndő nemzedékének, melynek körében él, mert nem mindenkor legjobb tanító az, ki nagy fizetést huz; de mindenesetre kitünően jó s hasznos tanító lesz az: ki hivatásához szeretettel ragaszkodik.

Fogjátok fel helyzeteket, tanítók, fogjátok fel magas hivatásokat, és ha tanodátokra nem is fog tornyot építeni a község, mint épít az egyházra, legyetek magatok torony, melyen az óra maga az idő legyen és tanító maga az időnek szelleme, az időnek lelke. Irás és olvasás nem kielégítő a falusi tanodákban többé; irás és olvasás, kertészet és selyemtenyészéssel egyesítve menyország kulcsává lesznek, s csak ezekre nyílik majd meg a szellem, valódi jólét, boldogság világa, és a kulcsok a ti kezeitekben vannak!

Ha valaha szép és üdvös működés volt tanítónak lenni, valóban azzá lehet az most is, csak akarnunk kell. Önmagunktól függ, hogy mielőbb elközeledjék azon idő, melyben igazsággá leend lord Brougham szava; ki midőn kérdezett: kik volnának az állam első hivatalnokai? azt felelé: „a tanítók és pedig a falusi tanítók, — az igazi néptanítók!“

Ezredy Aladár

Szittyá történelmi tanulmányok.

KORPONAY JÁNOS-tól.

X.

(Vége.)

Chersonesus taurica.

Megfordulván a hadi szerencse Maurus a görög fővezér hadnépével egyetemben, Iustiniánhoz visszatérni nem mervén, Barnades Philippicus részére áll, ki azután a chersonitákkal egyesült görög hadsereg élén Byzant ellen indul, és a trónra lép. Iustiniának ellenben feje vétetik és nyilvánosan mutattatik az Amphitheatrumokban.

Cherson kereskedése a 10-ik században egész Ázsia belsejébe terjeszkedett, a midőn 988 sz. a. Wladimir orosz fejedelem hatalmába került.

A 13-ik században a tatárok foglalták el.

A 14-ik században a Genuaiak birtokába jutott.

Chersonesus végelpusztulását Gedimines, Vilna alapítója, Jagello elődje okozta, a 14-ik században.

Chersonesusban Gyciának, Lamachus nejének, ki Assander Boszporán fejedelem fia volt, aranyozott remek szobra volt emelve, gyönyörű sírboltja pedig a város közepén állott.

18. Eupatorium vára, melyet Diophantus Mithridates egyik tábornoka építtetett, hogy a szittyáktól megszálva tartott Pallacium, Chavum és Neapolit várait bevehesse.

19. Chavumot, Scylurus és fiai építték, valamint 20. Neapolist is, mely Scylurus fejedelem székhelyének tartatik.

21. Pallaciumot sokan a mai Baktiserainak tartják.

22. Doros a Chazar khánok székhelye, némely írók által, Baktiserainak tartatik.

Chersonesus hajdani nevezetességei közül ki kell emelnünk, a Cyanae Seopuli, vagy a fekete tenger bolygó sziklát, a hol mai napig is, az iszap vulkánok működnek, és az ottani nép az Eskikrim melletti tűzokádó barlangot rémulve kerüli el.

LEVELEZÉS.

Sárosból. Eperjes, 1865. jun. 20. Tisztelt szerkesztőség! Ma tartatott itt az ev. collegium nagytermében a Sáros-Zempléni megyei ev. esperesség évi nagygyűlése főt. Urban Adolf egyházi és t. Bánó Miklós világi főfelügyelő urak elnöklése alatt — a coll. pénztárnoknál pedig az eperjesi ev. collegium kiépítésére rendezett „bazar“ bizottmányi gyűlése. Nagy s jelentékeny mozgalmak ezek collegiumunkban annyival inkább mert az évi szigorlatok 3 nap előtt megkezdetvén most javában folynak...

Igéretemet beváltandó igyekeztem résztvenni minden mozgalomban s így egyrészt ugyan vesztettem, a mennyiben: egyikben sem vehettem mindvégig részt, de másrészt nyertem; a mennyiben: mindenikben tanuja voltam a nevezetesebb eseményeknek, melyek megerősítettek azon hitben hogy az ev. egyház hívei: rendületlenül együtt tartanak — fenntartják s

megvédik önkormányzati jogukat s gyakorlatukat és bőkezűleg s büles előre látással gondoskodnak egyházi s iskolai ügyeikről miáltal teljes méltánylatot vívnak ki a más felekezethelektől is.

Nem említem itt az olyas „ureskező“ méltánylatot, mint p. o. az enyim — ki szintén nem tartozom az ev. egyházhoz; hanem szeretném ide íglatni t. Bujánovics Rudolf ur gyönyörű levelét, melynek tartalma az abban foglalt szellemi s erkölcsi ajándékon kívül, melyet a Sáros-Zempléni esperesség az anyagiaknál becsesebbnek tart, anyagilag következendő: t. Bujánovics Rudolf ur, ki mint tudjuk *róm. kath. vallású: Fekete patakon az ág. ev. iskolát megajándékozta 3 db. jó szántófölddel, egy szép belső telekkel és évenkénti 50 frttal: hogy ez által az iskolai tanítót oly helyzetbe tegye, mikép megfelelhessen a feketepataki egyháztagok azon kérelmének, miszerint: *gyermeküket a magyar nyelvben, annyira amennyire egy közember gyakorlati viszonyai igénylik, oktassa: mi végett ezen iskolát a helybeli növendékek valláskülönbség nélkül látogathassák.**

Ezen lelkes ajánlat közméltánylata után t. Bánó Miklós ur (ki Kükümezőn saját feleire nézve két év előtt hasonló feltétel mellett hasonló jótékonyssággal járult) a takarékos magtárak állítását hozván szünyegre és szorgalmazván, határozatképen kimondatott, hogy: takarékos magtárak minden ev. egyháznál állítassanak, oly módon, hogy a gabnárészletek telek szerint (egy telek után 2—4 vékányit számítva) kivettnek; a tőke 100 köből leend, a felesleg jövedelemből pedig $\frac{1}{10}$ az esperességi pénztárra, a szegényebb iskolák segélyezésére adatván; $\frac{2}{10}$ a helybeli iskola; $\frac{3}{10}$ a helybeli papi fizetés javítására — $\frac{3}{10}$ pedig vegyes szükségekre fordítassék.

Nem számíthatom itt elő azon údvös intézkedéseket, melyeket az esp. közgyűlés az „esp. özvegyek s árvák gyámoldója“ — a köz gyámintézet s más jótékony célok érdekében tett. Sok czélszerű utasításokat adott a jövő hó 26-án Felkán tartandó ker. gyűlésre küldött követeknek. Csupán azt említem még, mi reánk világiakra s az illető egyház kerületekre nézve is méltán igen jelentékeny érdekekkel bír, miszerint: az egyházi és iskolai épületeknek, melyek értéke a tiszáninneni 371 egyházzal m. e. két millió fortra megy: *tömeges biztosítást* elvben elfogadta és köveinek utasításul adta, hogy a ker. gyűlésben ez ügyben szólaljanak fel: kérjék fel az egyh. kerületet, hogy ezen biztosítást eszközölje; illetőleg: *irassa össze az egyházi javakat és: szólítsa fel a hazában elismeréssel működő társulatokat, biztosítási vesenyre...*

Legyen elég az egyház ügyeiből most ennyi — mint szintén legyen elég a javában folyó vizsgákra nézve megemlíteni, hogy azok kielégítő eredményekkel folynak és azon számos ösztöndíjak melyek közt 14 ifju egyenkint 42 frt jutalmat, 4 külföldi intézetek látogatói pedig egyenkint 50—60 frtot kapnak, már majd mind elnyervek és kiosztvák — és még sok jó tanuló van ki hason-

ló ösztöndíjakat megérdemlene; kikre nézve tehát némely újabb alapítvány óhajtható volna.

De ne tessék gondolni, hogy az eperjesi coll. részére a közelebbi években jelentékeny alapítványok ne tétettek volna. Csupán a jogi tanszékre m. e. 12,000 frt tétetett. Nem sokkal kevesebbet érnek összesen azon kegyes adományok, melyek az eperjesi collegium kiépítésére, a múlt évben részint készpénzben részint más czikkokban, (melyeket Ausztráliába, Melbourneba kellett volna küldetünk, mire azonban a kedvezőtlen viszonyok álltak be, melyekről a „bazar“ bizottmány elnöke hazai lapjainkban legközelebb nyilatkozni fog) bekuldtettek.

Ezen kegyes adományok név és tárgyjegyzéke a „Hon“ becses hasábjain tavál közölve volt — azonban azóta is történtek némely kegyes adakozások, melyek közt legjelentékenyebb Vukovics Szabás küldeménye Londonból — mely nem kevesb mint 75 font sterling (750 frt.)

A tárgybeli kegyes adományok száma több mint 3000-re menvén, ezeknek sorshuzás utján kiállítását a nmlgu. magy. kir. helytartóság az illetéki díj (6000 ft) felének (tehát 3000 frtnak) előleges lefizetése mellett megengedni kegyeskedett s a mai „bazar bizottmányi“ gyűlésben t. Bánó József ur elnökle alatt a sorsjegyek szerkesztése, nyomtatása s mielőbbi szétosztása elhatározatott. Engedje a tiszt. szerkesztőség és olv. közönség, hogy becses figyelmét ezen szép czélra mely szerint az 1866. évben alapított intézetnek 1866. évben leendő kiépítése tervezetük addig is mig eziránt az illető bizottmányi elnök bővebben nyilatkozik, előlege sen felhívja

Kubinyi Lajos.

Bártfa, június 18-án. A városunkban s vidékén létező gyári iparról akarván néhány szóllani, attól kell tartanom, hogy szemembe találják mondani: „te is olyanról írsz, a mi nincs;“ vagy pedig hogy azon iskolamester eljárását utánozom, ki egy szép reggel végig tekintvén az iskola padjain és sok üres helyet látván méltóságának teljes érzetében így kiáltott fel: „Ma ismét látok néhány fiut, a ki nincs itt!“

De ha már ilyen „lucus a non lucendo“ féle tárgyhoz láttam s egész őszinteséggel megvallom, hogy városunkban a gyári ipar majdnem semmis: akkor legálább el nem mulasztatom a közel vidék ide vágó mozgalmait tekintetbe venni.

Az első hely itt a szomszéd Hertnekert illeti. A hertneki uradalom az 1857. évben öt birtokosai, a Forgách grófok kezéből az anhalt-dessau herczeg birtokába került, ki azt, ha nem csatlakozunk, 750,000 pfo forintot vette meg Alig történt az átadás, s az új birtokos már is oly eszközökről gondoskodott, melyek által az uradalomhoz tartozó roppant terjedelmű erdők felhasználása lehetségessé s nyereségessé válják. E czél elérése végett tizenhat löerejű gőzgép hozattatott meg s állítat-

tott fel Hertneken, s ezen gép fűrészmalommal hozatván érintkezésbe az erdőből kikerülő nagy mennyiségű fa fűrészelésére használtatik. Ez volt Sárosvármegyében az első gőzgép; s felállítására ennél fogva a legnagyobb ünneplésséggel s az akkori megyei s járási hatóság, valamint számos vendégek jelenlétében ment végbe. Ezen idő óta folytonosan működik, s az ezen gyárból kikerülő deszkák és léczek igen nagy keletnek örvendenek. Az újabb időben örlő készlet is csatoltatván a fűrészgéphez, jelenleg a fanemek mellett igen jó dara is állítatik elő.

Hamburgi és bécsi bankárok öt évvel ezelőtt egy szomszéd helységben a Galliczia határához közel eső Komarnikon egy, hasonlóképen gőzerővel dolgozó fűrészgépet állítottak fel „Hungaria“ czég alatt. Ezen fűrészgép, mely rövid idő alatt igen tekintélyes teleppé nőtte ki magát, a komarniki erdők fájának felhasználását vette czélba s deszkáit és hasonnemű fakészítményit rendszeren Galliczia felé szállítja. Rövid ideig egy Eperjesen lévő talajgyárral is állott érintkezésben, de miután ennek működése a tulajdonos közbejött bukása következtében megszűnt, az összeköttetés is felbomlott. A komarniki fűrészgép egyébiránt az utolsó időben igen életrevaló, valódi szükséglet pótolni akaró s nagy nyereséggel kecsegtető társra akadt, a mennyiben a most említett fűrészgép két főügynöke „Springmann és Röder“ czég alatt Komarnik helységében gyufagyárt állított fel, mely életrevalóságát nemcsak az által bizonyítja, hogy gáncsnélküli s valóban czélszerű készítményei vidékünkön épen úgy, mint távolabb körökben igen keresett s jó keletnek örvendő tárgyak, hanem azon körülmény által is, mely szerint e gyár jelenleg már is 80 embert foglalkoztat.

Ez alkalommal úgy hiszem, hogy a közel Mária- és Julia völgyi vashámorokról s a livói üveggyárról felesleges volna bővebben szóllanom, miután ezen gyárak, melyek honi vállalkozók által kezeltetnek, az egész hazában rögtön oly jó hírrel bírnak, s készítményeik oly keresettek, hogy az én ismertetésemre épen nem szorulnak.

Az említett tüneményeken lehetetlen nem örülnünk s önkénytelenül ébred lelünkben a kívánság: vajha minél több iparvállalat bányászna ki vidékünk kincseit, s vajha minél magasb polczra emelné ez által népünk jólétét!

Ungvból. Ungvárról, június 22. az ungvári lö- és szántásverseny *) f. hó 19. kedvező időjárás és több ezerre menő néző közönség mellett szerencsésen végbe ment. Ha az a kis „ekete felhő“, mely utóbb a szabadban terített társas asztalt szétugrasztotta, egy órával előbb jött volna, láttunk volna még oly versenyt!

*) Igen sajnáljuk, hogy a hivatalos jelentés még maig sem küldetett be hozzánk.

Szerk.

TÁRZA.

A hárfá eredete.

(Moore után angolból.)

Ugy tartatik: e hárfá, mit Megzenditek most néked én, Rég énekes szirén vala A tengerár mély fenekén, Ejente ki gyakorta szállt Át a fényes vizek felett, Zöld partokon találkozni Egy ifjuval, kit szeretett.

De az elhagyta hűtlenül! Szegény, agyon sírá magát, Minden éjjel könyűivel Áztatta szép arany haját; Mig az oly hó, s hű szeretőn Megkönyörült a kegyes ég, S e lány lantlá változtató A habszűz könnyű természet.

Még keble szép, még arczaín Rózsás mosoly ragyog, nevet, Mert gyöngyei kecseljesen Képezik a fénykeretet; S omolt haja, miként fehér Karjára hullt, aként maradt, S fényes hűrokká változék, Adván bűvös dalhangokat.

Innen van az, e hárfá hogy Oly hosszan vegyíté, szövé A szerelem nyelvével a Sötét bú hangját egyűvé; Mig az örvöngő hangokat Te szétosztád képezve ki — Hozzád közel: szörmet — és Tőled távol: bút zengeni.

Tamásfy Gyula.

URSZ NYIKULAJ.

Történeti beszély SAJÓ-tól.

IV.

(Folytatás.)

E perczen csendes nesz hallatszott az udvaron kívül, mi az egyiknek figyelmét, ki folytonosan ki-kite-kintgetett a félig nyitva hagyott istálló ajtaján, ki nem kerülhetett.

— Itt vannak, szóla társához fordulva, megpillantván az épen a kapuhoz érkezett oláhságot, s csendesen felemelkedett ülő helyéből, lassu léptekkel mint a hiuz, martalékja után, közeledett a kapuhoz, azt feltárva, az oláhság tömegesen csödült be az udvarra, de miandameltt elég zajtalanul.

— Ellávozott a katonaság? kérdé Dumitru, a vezér.

— Alig egy óra előtt, válaszola az előbbi, kiben a rajta levő egyenruháról az uraság lovászára ismerünk.

— Kik vannak a kastélyban? kérdé ujjában a vezér.

— Csak az öreg ur, s a vén Gáspár.

Jól van flu! megkapod jutalmadat, s az egész oláhság a kastélynak fő bejárása felé tódult, de a bejárás ajtóját zárva találta. Egy ideig csendesen maradt, várván a vezér parancsát.

— Belörjök-e? kérdé kis szünet mulva az egyik.

— Megálljatok! válaszola a lovász s a bejárástól balra lévő ablakok egyikén halkán kopogtatott.

— Ki az? hallatszott belülről egy hang, mi alatt az ablak kitérült, s azon egy nőcseléd dugá ki boglyos fejét.

— Nyisd ki, de szaporán.

A cseléd szóllanul engedelmességedet, s az ajtó feltárult.

Az oláhság ily könnyen vélvén czélját elértek, ujjongva tódult be a bejáráson, vakon akarván rohanni az emeletbe, az uraság lakosztályaiba.

Azonban csodódott, a lépcsőzet nagy vasajtóját csukva találta s noha a kulcs külsőleg zárjában volt, azt hiában forgatták, az ajtó nem nyílt ki.

— Be kell törni, parancsolá Dumitru, s egy pillanat alatt husz balta ütése hallatszott a vasajtón, rémesen hangozván végig a kastély folyosóin.

A vas ajtó azonban nem tágult, az ütések nyomait legfeljebb csekély behorpadások jelölék.

Az alatt a lovász gyertyát hozott ki a cselédszobából.

— Belülről van boreteszelve, szóla Dumitru, miután azt a gyertya világánál jobban megvizsgálta.

— Ki kell feszíteni.

Néhányan baltáikkal az ajtónak oldal köoszlopját kezdték vagdalni, mi nem kis munka volt, s nem kevés fáradságra került, míg egy akkora nyílást tudtak vágni, hogy abba egy előhozott rudat beilleszthettek, azzal akarván az ajtót kifeszíteni.

H... Lázár, a mint láttuk, beteg gyermeke ágyánál virasztott, s már az első baltautésekre rémülten szokott fel ütéséből.

— Végünk van Gáspár! kiálta a szolgálhoz fordulva, ki már akkor szinte talpon volt.

— A befeg leányt szinte felverte a zaj csendes szendergéséből, kirtelenséggel felült ágyában, de már a más pillanatban mint a levágott virág, halálsápadtan hullott vissza párnái közé, csak keblének heves emelkedése mutatta, hogy él.

A két férfi a rémület első perczeiben szóllanul hallgatta a nehéz baltautéseket.

— Védni fogjuk magunkat Gáspár! szóla végre Lázár.

— Védni utolsó lehetünkig.

— A vas ajtó ugyan ellentáll egy ideig, de aztán... Ezen szavak után Gáspár, mint egy eszmétől megkapatva, hirtelen sebességgel rohant ki a szoba ajtaján s élemedett korához képest majdnem hihetetlen sebességgel haladt fel az épület padjára.

Szokásban volt őseinknél, hogy természetmennyeyeket, különösen pedig a buzáneműeket, magtárak hiányában épületeik padjára, mint legszellősebb és szárazabb helyre, hordták. De miután az épületek majdnem általánosan faszindelyivel lévén fedve, hogy a netaláni tűz-

Ujdonságok.

— *A Kassai kir. jogakademia hallgatói segélyző-egylet* júvára f. év júliushó 1-én a városi casino nagy termében műkedvelői előadás tartaték. — Jeles műkedvelők föllépte s a legközelebbi közzeleendő műsor változatossága képesítnek bennünket a t. közönségnek egy élvezetes estélyt szerezhetni; e körülmény s jótékony egyletünk emberbaráti czélja bátorít fel, miszerint ez alkalomra a t. közönség kegyteljes pártfogását tiszteletteljesen esdjük. Kassán 1865 június 24-én. Az egyleti választmány.

* *A Kassai kir. főgymnasiunban* júliushó 10-én kezdődnek a félévi vizsgálatok.

* *Légszuszítógítás.* Ezen czélszerű világítás, mely már oly városokban is létrejött, melyek sokkal kevesebb igényt tarthatnak rá, mint felső Magyarország fővárosa, — mint értesülünk — csakugyan behozatik Kassára.

— *A Széchenyi-kertben* — mely jelenleg a mulatni vágyó közönség egyik leglátogatottabb helye — a kiszolgálatra nagyobb gond, a pinzerek számadására pedig szemesebb felügyelet fordíthatnánk. (Beküld.)

* *A kékedői fürdőt,* melynek kellemes fekvése, üde levegője s hatásos gyógyforrása eléggé ismeretes, ez idén kevesen látogatják. Minek okát a kellemetlen időjárásnak, részben pedig a már sokszor elpanaszolt pénzühiánynak tulajdonítják.

* *Ungvármegyében* az ugynevezett Poloninán, mint r. levelezőnk írja, f. hó 16-án 13 hüvelyknyi hó esett, s oly hideg volt, hogy az ott közel legelő marhákat a hegyekből lehajtották a pásztorok.

* *Ungvárdott* a Gárdonyi színtársulata f. hó 18-án tartá utolsó előadását a „Széchenyi-kertben“, e társulat jobb tagjairól említi Gárdonyit, Vinczét, Kőmivesnét és Szöllösi Piroskát. Ungvárt Gárdonyi után a *Kocsisovszky* színtársulata fogja meglepni, óhajjuk, hogy előadásai is meglepők legyenek.

* *A józsaí fürdőből* (Unghmege) jövő hó 2-án egy társas kirándulás fog történni a Viharletre; onnan hétfőn a tengerszemhez mennek, s este a nagy fáradságot egy kis lakoma fogja jutalmazni a fürdőben.

* *Homonnát* a jég igen gyakran látogatja, különben leszámítva azon kevés kárt, melyet okozott, a vetések minősége teljesen kielégítő.

* *Rimaszombat* a Szabó és Philippovics-féle színtársulat folytonosan szép közönségnek tartja előadásait; ez legHITELESEBB jele a megelégedésnek.

* *A s.-a.-ujhelyi legközelebbi országos vásár* jövő júliushó 3. és 4. napjain fog megtartatni.

* *A zemplénmegyei gazdasági egyesület* folyó évi októberhó 21. és 22. napjain *gazdasági kiállítást* rendez.

— Lapunk t. előfizetőit egész tisztelettel felkérjük, hogy az előfizetési pénzeket e hó végéig beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap további kiadásával fennakadás történjék.

Vegyes hírek.

— *Magyarok Észak-Amerikában.* A Szegeden megjelenő, zsidó érdekeket képviselő „Ben-Chanania“ egy levelet közöl Clevelandból, melyből azon ujdonságot veszi, hogy Clevelandban is, mint minden előkelőbb északamerikai városban, az elhalt Lincoln tiszteletére gyászünnepély tartatott április 29-én. Ezen gyászünnepélyen magyar segélyegyletek is résztvettek. A Van-Verti egylet egy izraelita magyar Breuer Gusztáv ur által (váci születésű) volt képviselve, ki is az egyletnek egy magyar zászlót adott ajándéknak, mely is az amerikai zászló mellett az egylet élén és egy magyarba öltözött egyleti tag által elővitetet. Ámbár az alkalom az eredményeket és gondolatokat a feledhetlen elnökre fordította, a magyar zászló mégis nagy rokonszenvenvel fogadtatott, mely által a derék magyarok büszke édes érzéssel emlékeztek vissza a kedves hazára.

— *Magyar bor Mexikóban.* Mily igen kedvelt s keresett a magyar bor a mexikói császári udvarnál, eléggé mutatja azon körülmény, miszerint a legközelebbi pozsonyi 10,000 butellia és 400 egy-egy akós első szállítmányt, mely oda 14 nap előtt indítatott utnak, már ismét egy 15,000 palaczkos és 300 egy-egy akós hordó legfinomabb magyar bor követi.

* *Az osztrák államadósság* 1864 végével tett összesen 2,600,994,469 flot, 116,713,581 frt évi kamattal. Ebből 1,765,804,291 flt kamatozó, 29,383 frt kamat nélküli része bizonytalan visszafizetésű adósságnak, 606,424,036 flt kamatozó, 228,736,758 frt kamat nélküli összeg pedig a meghatározott időben visszafizetendő adósságok közé tartozik. Az ide nem foglalt földterhelmentesítési adósság 522,220,268 frt, 26,114,013 flt kamattal. Az 1864. december végére lejárt, de ki nem fizetett, kamatok összege tett 26,431,006 frtot.

is, minőt még Ungvármegye nem látott, t. i. embervereny, melyben barát és ellenség, testvér és nem testvér a legszebb egyetértésben vett volna részt.

A verseny tervét e lapok olvasói ismerik, azért arról hallgatok, de azt az egyet mégsem hallgathatom el, hogy egyik „mezei gazdák“ versenyében csaknem egy Machabeus testvér lett a nyertes! Elgondolhatod egy nyájias és nyájtalan olvasó, mily feszültségben lehetett izrael népe, látván egyet a miné-pünkől látható versenyre kelni magyarral, oroszszal, tóttal; német nem tudom volt-e a versenyzők között, alig hiszem, mert az ide való svábok nem igen tartanak lovat, különben is ide való svábok közé számítandók, a mennyiben nyelvet a tóttól kölcsönöztek, alig levén már egykét ház, hol a német is otthonos.

Példán, este és éjjel versenyevés, versenyívás, toasztozás, reumió, színi előadás, bál; szóval mindenütt ünnep, nagy ünnep! Valahány jó cigánybanda van, az mind itt volt. A *debreczeni, ujhelyi,* meg a miénk, meg az a kis sarjubanda, melyből csak 10—15 év mulva lesz ember, ez mind közre működött a nap nagyszerűvétéleiben, ebből aztán az lett, hogy a közönség megszólalt, s tehát kevesebb izzadásnak kitéve, mulatott *Kovácsban, Savanyúvízen, Vadaskertben.* (Ezt az ősi elnevezést sehogy sem szeretném elejteni.) A színi előadás (Gárdonyiék bucsuja), állt a vadaskerti terem egyik fulkéjében előadott szavalatokból, énekekkel, párbeszédekkel; ez utóbbiban az első és legboldogtalanabb szerelmes előadja iszonyu handabanda és lótasfutással, hogy ő (mint szinigazgató) különbféle elemi csapások következtében megbukott Ujhelyben, Ungvárt stb., a sok beszédből, kevés élczből utóbb azt az üdvösséges tanulságot vonván ki, hogy a helyébe jött másik szinigazgató (Kocsisovszky) legyen annyi felebaráti szeretettel, és fogadjja be az ő (Gárdonyiék) még életben levő tagjait. Vajon Kocsisovszky magáévá teendő-e a példázatot, nem tudom, annyit mondhatok, hogy a női tagok közt használatokat találhatna, ha ért a fejelemtartáshoz, mert ugy látszik, Gárdonyiékknál ez hiányzott; nálunk egyébiránt a szereptudás is hiányzott, valamint (Gárdonyin és némileg Vinczén kívül) csak meglehetősen férfítanok is. Ily társasággal ne mondják, hogy ők a nyelv martirjai, mert bizony-bizony a nyelv az ő martirjuk.

Kocsisovszky csakugyan megjött már, de még semmi jelet sem adta ittletének. — Elmúlva a megye nagy napja, melyhez hasonló már a legközelebbi követválasztásig alig lesz *Ungvárnak,* megint azok a csöndben, zaj nélkül munkálkodó, békeszerető, minden elemében megfőrdő unghiak vagyunk, mint ez előtt. — Időjárásunk hűves, erszényünk üres, reményünk vérmes; kell-e még több? Isten velünk

r. l.

vész idején természetényeiknek legalább egy részét megmenthessék, a padról lefelé az emeleten át, kéményalakú hézagokat építettek lakjaikban, mely egészen a földszintre vezetett, ezen hézagon át nagy sebességgel tetemes mennyiséget lehetett lecsusztatni a felhordott élelből.

Ilyen hézag volt H. . . Lázár lakában is, melynek földszinti nyílása az ostromlott vas ajtó felett tátongett.

Erre gondolt a vén szolga, midőn ura a vas ajtót említette, felérve a padra, a mi kezébe akadt, nagy sebességgel s csak a rémület első perceiben képzelhető erővel hordott össze s bocsátgatta az ostromlókra, nehéz vasdarabok, éles kerti ásók hulltak alá nagy sebességgel, halálsebeket ejtvén azon, ki a nyílás alatt állott.

De a kőszlet ellogyott, az oláhság az elestek jéjgatásai által még inkább felbőszülve, leihatlan dühhel folytatá munkáját, míg végre a folytois feszegetés által a vas ajtó tágulni kezdett, a reteszrud elhajlott s az ajtó kinyílt.

Nem látván többé gátat az oláhság, dühösen mint a tigris, kölykeit elrablója után rohant fel a lépcsőzeten.

Az öreg szolga hallván az ajtnak kifeszítését, egy nehéz vasruddal kezében rohant le a pad lépcsőzetén, hogy a szobában hagyott urának védelmére lehessen.

A mint a folyosóra leért, már a szembe jövő oláhsággal találkozott, kik megpillantva őt, magasán emelt baltákkal rohantak rá, ő ugyan eleinte védte magát, halálütéseket osztva a kezében lévő vassal, de végre is a sebes forgatásban kifáradván, s különben is már gyenge kar, a sokaság által legyőzetett, s számtalan baltautések által leveretett.

Teste egy pillanat alatt nem volt felismerhető, egy éktelen hústömeghez hasonlított.

Már csak egy védője volt a kastélynak — egy, százak ellenében.

Az oláhság elvégezvén a hű szolgálával vadállathoz illő munkáját, a szoba ajtaja felé rohant.

Nem volt ez zárva sem, könnyen bejuthatott.

H. . . Lázár pár lépésnyire állván az ajtó előtt, várta a biztos halált, arca e pillanatban is hideg volt,

csak szemei vad tüzből csillogának, két kezében egy-egy felvont pisztolyt tartott, míg jobb karjáról egy nehéz réz buzogány lógott.

Midőn az ajtó feltárult, felemelé kezeiben lévő pisztolyait, s azokat a betolulókra sűtő. Jól irányzott a golyó egynéhányat lesodort.

De az oláhság nem hátrált.

Ekkor kezdődött az élet-halálharc.

H. . . Lázár kezében lévő buzogányával védte magát, halálcsapásokat osztva maga körül, egész tömege hevert már a leverteknek lábai előtt, kik elég vakmerők voltak feléje közeledni, de egy lezuhlott helyett más lépett a sorompóba, akaratlanul is mindig előbbre jöttek a rablók, tolatva a hátralévők által.

Az öreg, ki már nem bírván a küzdést, hátrálni volt kénytelen, az oláhság nyomban szorítá.

Eként dulakodva, oda érkeztek a beteg gyermek ágyához.

Szabadabb lévén a tér, lassankint egészen megtelt a szoba, s a küzdő több sebből vérezve, minden oldalról körülvetetett.

Igy küzdött még egy ideig, midőn egy oláhnak vakmerő szökéssel sikerült H. . . Lázár karját megragadni s arra egész testével nehezédni.

Az öreg nem használhatta többé sem karját, sem buzogányát.

Ott látjuk Dumitru is, a vezért a küzdők közt, többihez hasonlólag fejszével kezében. Ő volt az, ki első csapást irányozott az öreg fejére, mire az halva rogyott össze.

De még ez nem volt elég, még ott volt a büntelen, a védtelen leány, neki is jutott egy más csapás, s az anygalfő ketté volt hasítva, agyveleje végig freccsent párnáin.

A szegény mennyasszony már talán nem is érezte a halálos csapást, lelke már előbb felszállott társaihoz az égbe.

Nem volt többé tehát senki, ki ellenkezhetett volna a vad csorda dühével, szabadon teljesíthet rablási vágyát. A szobák megteltek, a falusi nép is mind ide se-reglett, csak aggok és gyermekek maradtak otthon.

Pár perc alatt fel voltak törve a szekrények, minden, mi csak található volt, kézen forgott.

Végül feltörték a pincze, nagy kupakban hordatott fel a bor, ivott kiki kedve szerint, s e vad csorda lármáson ujjongva ül meg magához illő véraldomását.

Láttuk, mily nehezen vállott el Balázs kedves mennyasszonyától, keblében az érzelmeknek egész táborra vonult végig; az eleven képzelő lélek rémalakokat teremtett magának, ott látta a bájlo leányt, eltorzított alakját, felette a kárörvendő oláhságot, szíve ilyenkor sebesebben feldobogott, ökleit önkéntelenül is összeszorítá, arca, a különben oly nyájas, vad, dühös tekintet nyert. Hátha még tudta volna, hogy mindaz, a mit lelke elébe rémképal állít elő, — való.

Majd lassankint elmosódtak ezen képek is, s ujjában ott látta a halvány gyermeket ágyának fehér párnái közt minden látszólagos veszély nélkül, érezte a gyenge kézszerítást, s hallá sutogni az utolsó „Isten hozzádot.“

Arczáról ujjában eltűnt a vad kifejezés, s visszatért oda a nyájas megelégedés, a mi oly jól illett neki.

Paripája lassu, egyhangu léptekkel haladott előre, mintha nem akarta volna lovagjának gondolatjait zavarni.

Felérvén a határdombra, honnan utójára volt látható a kastély, a lovak megállásra tartá vissza paripáját, hogy még egyszer visszanézhesen azon tájra, hol a kedves van, s talán most is róla gondolkodik.

Egyszerre vad lárma úté meg fűleit, mely azon tájról hallatszott, hol H. . . Lázár kastélya volt.

Az ifju egy ideig nemán hallgatott, mintegy bizonyosságot akarván szerezni magának a zajról, mely a távolság miatt csak időszakonkénti hullámszerűségben hatott hozzá. — De midőn az épület emeleti ablakait kivilágosodni látta, semmi kétsége sem lehetett többé, hogy az oláhok még egyszer törtek be mennyasszonya lakába, s talán e pillanatban végzik azon vadállati munkát, melyet képzezte csak pár pillanat előtt oly élénk képekben állított elébe.

(Vége köv.)

GAZDASÁG ÉS ÜZLET.

Kassai piac, június 24-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönkint	580	—	520	—
Kétszeres	480	—	—	—
Rozs	380	360	—	—
Tengeri	360	340	—	—
Arpa	260	240	—	—
Zab	2	180	—	—
Kása	8	720	—	—
Borsó	960	880	—	—
Lencse	820	760	—	—
Bab	8	720	—	—
Örlött dara	1160	11	—	—
Tatárka	860	—	—	—
Burgonya	220	180	—	—
Aszuszilva	1080	10	—	—
Szesz itezéknint	—	17 1/2	—	18
Marhahus fontonkint	—	16	—	—
Bornyhús	—	16	—	14
Sertéshús	—	20	—	19
Vaj itezéknint	—	50	—	46
Zsir	—	40	—	36
Szalonna fontonkint	—	40	—	36

KÖZLEKEDES.

Vasuti menetrend 1865-ik évi május 1-től kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:				
	reggel	délben	árjegyzék	
			I.	II. III.
Kassa indulás	5 óra 21 p.	11 —	—	—
Miskolcz	7 " 52 "	3 2	4.44	3.34 2.12
Tokaj	9 " 35 "	5 35	7.33	5.50 3.40
Nyiregyháza	10 " 34 "	7 25	8.84	6.66 4.23
Debreczen	12 " 12 "	10 29	11.30	8.52 5.42
Püsp. Lad.	1 " 45 "	12 56	13.57	10.22 6.52
Szolnok	4 " 44 "	4 43	17.35	13.05 8.41
Czegléd érkezés	5 " 41 "	5 54	18.86	14.19 9.06
Pest	8 " 37 "	8 45	22.81	17.15 11.04
Bécs	6 " 3 "	6 33	37.07	27.98 18.25

II. Bécs és Pestről Kassa felé:				
	8 óra	p. este		
Bécs indulás	6 " 25 "	reggel	—	—
Pest	9 " 27 "	"	—	—
Czegléd	10 " 27 "	"	—	—
Szolnok	1 " 26 "	délután	—	—
Püsp. Lad.	3 " — "	"	—	—
Debreczen	4 " 28 "	"	—	—
Nyiregyháza	5 " 25 "	este	—	—
Tokaj	7 " 24 "	"	—	—
Miskolcz	9 " 56 "	"	—	—
Kassa érkezés	—	—	—	—

Kassa, június 24-én Mai hetivásárunk csekély, az életárak nem igen változnak, időjárásunk, tegnap egy kissé lágyult, de még mindig hives.

Eperjes, június 23-án. A május 29-től jun. 13-ig engedélyezve volt gyapjувásár jelenleg is meghiusult, mert a megyebeli juhtenyésztők a vásár idejét be nem várván többnyire székelyükön adják el gyapju készleteiket a házaló kereskedőknek; — ez fájdalom a helybeli üzletet felette sújtja, s kívánatos lenne, ha itt, mint másutt rendez gyapju vásárok tartatnának, mely esetben a gyapjutulajdonosok is a concurrentia segédelmével valószínűleg jobb árakra számíthatnának, mint akkor ha a kereskedők látogatásait várják be. Jövő gyapjувásárunk szeptember 15-től 29-ik van hirdetve. — A piaci árak következők: Buza köblönkint 5—5 ft 60 kr. Rozs 3 ft 50—80 kr. Arpa 2 ft 30—80 kr. Zab 2 ft 30—80 kr. Tengeri 3 ft 80 kr — 4 ft 40 kr. Szesz itezéknint 22 1/2 kr.

Ungvár, jun. 23. Tegnap hetivásárunk felért némely hitvány országos vásárral, oly élénk és gazdag volt a piac. Időjárásunk is változott, a tavaszi esőt meleg nyári napok váltották fel, bár reggel- és estéknél gyakran hűvös szellők fujdogálnak. Megszűnt valahára a sok eső, talán meg fog hiusulni a tudákos öregek baljósata Medárd napjáról. A termés jól mutatkozik, ha a lengyelek még zöldjében meg nem vennék,

mert bizony gyakran látogatják városunkat. Élet dolgában. A piaci árak hivatalos árjegyzék szerint. Köblönkint a legjobb buza 4 ft 40 kr. Rozs 3 ft. Arpa 3 ft. Zab 2 ft. Kukoricza 4 ft. Lencse 5 ft. Paszuly 6 ft. Kása 8 ft. Burgonya 2 ft. Marhahús 11 kr. Bornyhús 14 kr. Sertéshús 20 kr. Szalonna 40 kr. — Zsirnák itezéje 60 kr. Vajnak 40 kr. Mártiusi csirkének párja: 32 kr. Késsőbbinek 24 kr. Tojás 3 darab 4 kr. Hála Istennek itt van szent János nap is, de még azért zöld paszulyt, meg tökkáposztát — úgy no magában — nem eszünk; de semmi, van helyette minden pénteken a piacon elég virág!

Bécsi börze június 22-ről.

5% Metallique	69.80
Nemzeti kölcsön	74.80
Bankrészvény	801.—
Hitelintézeti részvény	177.80
Londoni	109.40
Ezüst	108.—
Arany	5.21

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor. Személybér 17 ft. 48.
 " Eperjesre, Lőcsőre minden éjjel 12 órakor. Személybér 5 ft. 64.
 " Pestre, Rosnyón és Vácson keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor. Sz. bér 15 f. 53.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor. Sz. bér 1 ft.
 Eperjesről Kassára ugyanakkor.
 Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
 Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Kassáról Ungvárra: és Ungvárról Kassára: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
 Ungvárról Munkácsra: szombatot kivéve naponta 6 órakor reggel.
 Munkácsról Ungvárra: naponta 3 órakor délután.
 Ügynökség: Kassán: Kempner Fülöp. — Ungvárott Pollák Fülöp. — Munkácson: Tóth Károly.

Arjegyzék.

Ungvárról Szobránczig	1 frt. — kr.
" N.-Mihályig	1 " 50 "
" Gálszécsig	2 " — "
" Kassáig	4 " 50 "
Kassáról Gálszécsig	1 frt. 50 kr.
" N.-Mihályig	3 " — "
" Szobránczig	4 " — "
" Ungvárig	4 " 50 "
Ungvárról Munkácsig vagy vissza	1 ft. 50 kr. o. é.

Munkács-Beregszászi magánkocsi.

Munkácsról — Beregszászba. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton reggeli 6 órakor, vasárnap, délután 5 órakor.
 Beregszászból — Munkácsra. Kedden, szerdán, pénteken, szombaton délutáni 5 órakor, hétfőn reggeli 6 órakor.
 Menet-jegyzéke Munkácsról Beregszászig vagy vissza 1 ft. Felvételi-ügynökség Munkácson: Tóth Károly. Beregszászban: Ifj. Jandrisits Antal. Vörös korcsmában: Guth József.

Hivatalos értesítő.

317. t. k. sz. 294(3)3

Árverési hirdetés.

Kassa szab. királyi város törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak f. évi június hó 9-én, 317. t. k. sz. alatt kelt végzése következtében ezennel közhírré tételik, miszerint a kassai kegyes alapítványok pénztára részére 756 frt és járulékaik erejéig a kassai 1608. sz. telekjegyzőkönyvben 4796 és 4801. h. r. sz. alatti 650 o. é forintra becsült szőlő, szántóföld és rétnék közárverés utján elárverezésére f. évi július hó 27-dik napjának d. e. 10 órája első, f. évi augusztushó 30-dik napjának szintén d. e. 10 órája pedig, midőn t. i. a lezárt ingatlanságok becsáron alól is el fognak adni, második árverési határidőül a városi telekkönyvi hivatal helyiségében kitzetlik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi júniushó 12-én.

Klestinszky László,

tvkezési tanácsnok, mint kiküld. végrehajtó bíró.

Árverési hirdetés.

Vagyonbukott Herskovics H. kereskedőnek csödtömegéhez tartozó fűszer, norinbergi és rövidáru cikkeknek és bolti felszereléseinek végelárvereltetése, a közbejött ünnepek és országos vásár miatt f. évi júniushó 26-dik és következő napjaira tuzetik ki, mi a venni szándékozó közönség köztudomására hozatik.

Kelt Kassán 1865. évi júniushó 20-án.

Rélay Róbert

törv. jegyző mint kik. árverelő biztos.

334. t. k. sz. 1—3

Árverési hirdetés.

Kassa szab. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóságnak f. évi júniushó 23-án 334. t. k. sz. alatt kelt végzése következtében ezennel közhírré tételik, miszerint Ungar született Barkásy Mária, mint első férje Burger Farkastól származott kiskorú gyermekei gyámnyja részére özvegy Davitko Anna és Davitko Jánostól 2300 frt. és járulékaik erejéig biróilag lefoglalt, a kassai 553. sz. telekjegyzőkönyvben 642. h. r. sz. alatti 5221 frt. 25 kr-ra becsült majorságnak minden hozzá tartozékaival és a 97. sz. telekjegyzőkönyvben 1404. h. r. sz. alatti sáfránkert dűlőben lévő 1000 frta becsült szántóföldnek közárverés utján elárverezésére f. évi júliushó 31-dik napjának d. e. 10 órája első, f. évi augusztushó 31-ik napjának szintén d. e. 10 órája pedig, midőn t. i. a lezárt ingatlanságok becsáron alól is el fognak adni, második árverési határidőül a városi telekkönyvhivatal helyiségében kitzetlik.

Az árverési feltételek a városi telekkönyvi hivatalban a szokott hivatalos órákban megtekinthetők.

Kelt Kassán 1865. évi júniushó 24-én.

Klestinszky László,

törv. tan. mint kik. végrehajtó bíró.

Magán hirdetések.

RANKI FÜRDŐBEN

a Hegedüs J. féle házban több rendű butorozott lakás,

konyha és pinczével nem különben egyes szobák is kivehetők. Értekezhetni Kassán

Hegedüs István

vas és fűszer kereskedő éhen.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.

Julius 1-ői hitelintézeti sorsjátékra

250,000 főnyereménynyel

IGÉRVÉNYEK

J. C. Sothen bécsi nagykereskedő háztól, kinél f. év június 1-én egy igérvény a 250,000 főnyereményt találta, 3 frt. 50 kr. és 50 kr. bélyegdíj letétele mellett kapható

Müller Lajosnál

Kassán a színházi épületben.

Vidéki megrendelések a pénz és bélyegdíj bérmentes bekulde után azonnal teljesítettek.

A szépirás tükre a szép lelkeknek.

Csak egyedül Werfer Károly könyv-, mű- és hangjegyekereskedésében Kassán, felső Főutca 342. sz. a. a ferenczesek egyháza mellett, kapható:

MAGÁNOKTATÁS A SZÉPIRÁSBAN

Freiwirth L. szépirótól,

182 működő írástanítónak mestere. — Ára 1 frt. 5 kr. o. é.

Ugyanott kapható.

francia, rózsa, zöld, chamois és lilaszínű Damassé de luxe papirozt, a név kezdő betűinek ingyen domborkinyomatával ellátott 100 drbnak ára 1 frt 80 kr., 100 darab nyolczadrét francia levélpapíros 100 darab levélborítékkal csak 1 frt, ugyszinte 100 darab látogatójegy dombornyomással 1 frt 20 kr., 100 db nyolczadrét levélpapír finom tokban, a név kezdő betűinek ingyen nyomatával, 100 db borítékkal, 1 tuczet finom aczeltoll, 1 vonalzott lap, 1 tolnyel, 1 rajzón, 1 darab spanyolviasznak és 1 üvegcse Alizarintintának ára összesen 1 frt 75 kr. o. ért.